

Viikate, Jalkamies

Kolonnan kyydist jtiin
eik tienoossa tuttua ny
vain ssket ne kimpussa hrii
niin outo se svel mi oksissa soi
ja vaik linnutkin siness ilakoi
Min tervehdin levottomuutta

Teit tuttuja monta
vaan viitat vieraita lie
voi matkaajaa onnetonta
kun ulkopuolelle tarinan j
mit kertoilevat kuuset keskenn
Min tervehdin yksinisyytt

Lomassa suojaisan lehdon
jossa vartensa suoraksi saa
min vaipuisin sammalen kehtoon
ja nukkuisin aamulla herroiksi vaan
jos ei y olis rengikseen palkannutkaan
niinp levolle hyvstit heitn

ja tietni jatkamaan lhdin
yks aatoksein ainoain
ja taivaskin tuhansin thdin
minut ohjastaa oikeaan kulkemaan
tuttu hahmo siel ktn jo heiluttaa
Min tervehdin tulijaa tummaa